
Πόσο άλλαξε το γυναικείο κίνημα

της **Μαρία Καρρά**, δημοτικού συμβούλου Αθηνών

Η Μαρία Καρρά, παλιά αγωνίστρια, κατέκτησε αμέσως το ακροατήριο με την ομιλία της γιατί είχε το χάρισμα της ειλικρίνειας. Μέσα από τους κομματικούς και πολιτικούς αγώνες της έχει ζήσει η ίδια στο πετσί της τις αδικίες που γίνονται σε βάρος των γυναικών.

Θύμησε το Συνέδριο που είχε γίνει το 1975 για το Έτος της Γυναίκας από τις τότε γυναικείες οργανώσεις και αναρωτήθηκε τι έγιναν πολλές από τις γυναίκες που είχαν τότε ενεργό δράση. Από τα 14 μαχητικά στελέχη μιας γυναικείας τότε οργανώσης τα 4 έχουν καταλάβει σήμερα σημαντικές θέσεις (2 υπουργοί και στην τοπική αυτοδιοίκηση). Οι άλλες όμως που είναι;

Αυτές οι ελάχιστες που έχουν καταλάβει σημαντικές θέσεις δεν ασχολούνται πια με τα θέματα ισότητας, συμπεριφέρονται σαν άνδρες και θεωρούν το θέμα ισότητας κλεισμένο. Αυτό όμως δεν είναι σωστό. Αυτές είναι εκείνες που πρέπει να εξακολουθήσουν να κάνουν τον μεγαλύτερο αγώνα, γιατί αυτές είναι που εισακούγονται και περισσότερο.

Διαβάζοντας τις σημειώσεις του τότε συνεδρίου, είδε ότι είχε γίνει μία πρόταση για να συγχωνευτούν όλες οι γυναικείες οργανώσεις σε μία. Δεν έγινε όμως. Ελάχιστες οργανώσεις όμως, έμειναν ακομμάτιστες και αυτόνομες, και ένα φωτεινό παράδειγμα είναι και ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας. Και παραμένει ερωτηματικό πόσο έβλαψε η κομματικοποίηση του γυναικείου κινήματος.

Γεγονός πάντως είναι ότι το γυναικείο κίνημα, έστω κι αν είναι κομματικοποιημένο, βοήθησε στο να φτάσει το μήνυμα για τη γυναίκα και στο πιο μακρινό χωριό. Με τις πιέσεις του κέρδισε την αλλαγή της νομοθεσίας. Κέρδισε τον πολιτικό γάμο και το δικαίωμα να διατηρεί το επίθετό της. Αλλά η πληροφόρηση παραμένει ελλιπής, γι' αυτό

βλέπουμε τις γυναίκες να μην έχουν συνειδητοποιήσει την αξία αυτού του πράγματος και πολλές έρχονται μετά τον γάμο και μας ζητούν ν' αλλάξουν επίθετο και να πάρουν το όνομα του συζύγου τους, γιατί μόνο τότε νομίζουν ότι είναι αληθινά παντρεμένες. Αλλά οι ρόλοι μέσα στο σπίτι άλλαξαν ελάχιστα όπως και οι τρόποι αντιμετώπισης των γυναικών.

Βασικός σκοπός του γυναικείου κινήματος πρέπει τώρα να είναι να βοηθήσει και να κινητοποιήσει τις γυναίκες ώστε να μπουν περισσότερες στα κέντρα λήψης αποφάσεων. Η γυναίκα ενδιαφέρεται για την πολιτική περισσότερο παθητικά παρά ενεργά. Πρέπει να απελευθερωθεί από τα ταμπού και την προκατάληψη και να αφοσιωθεί περισσότερο στα κοινά. Γεγονός βέβαια είναι ότι δεν της μένει πολύς χρόνος, γιατί εκείνη είναι που πρέπει να ασχολείται με τα οικιακά, την ανατροφή των παιδιών, την περιποίηση των κατάκοιπων η παραπληγικών συγγενών της. Γι' αυτό η πολιτεία πρέπει να βοηθήσει περισσότερο τις γυναίκες με την δημιουργία φτηνών εστιατορίων όπου να μπορούν να αγοράζουν έτοιμο φαγητό, με περισσότερους βρεφονηπιακούς σταθμούς, κ.λπ. Το υποδημαρχείο λόγω χάρη οργανώνει δημόσιο πλυντήριο που θα δέχεται ρούχα που θα πλένονται σε τιμή κόστους.

Τέλος, η κυρία Καρρά έδωσε μερικούς αριθμούς γυναικών που κατέχουν πολιτικές θέσεις, με την ευχή γρήγορα να αυξηθούν: Υπάρχουν 4 γυναίκες δήμαρχοι, 22 Πρόεδροι κοινότητας, 335 Δημοτικοί σύμβουλοι, 462 Κοινοτικοί σύμβουλοι, 74 σύμβουλοι διαμερισμάτων, 3 Υπουργοί και 13 Βουλευτίνες (2 ΚΚΕ, 3 Ν.Δ., 8 ΠΑΣΟΚ).

Αλλά και στον τομέα της εργασίας εξακολουθούν να προωθούνται περισσότερο οι άντρες από τις γυναίκες. Ο Δήμος της Αθήνας, λόγω χάρη, πήρε 700 άντρες άνεργους, ενώ δεν πήρε καμία γυναίκα.